

Fișa suspiciunii de plagiat		Indexat la
		00251.03
Opera suspicionată (OS)		Opera autentică (OA)
Suspicious work		Authentic work
OS	SAFTA, Adela. <i>Asocierea în participațiune - regimul juridic, contabil și fiscal</i> . București: Tribuna Economică. 2013. ISBN 978-973-688-360-6.	
OA	HOBINCU, Petru. Reglementarea specială a asocierii în participație în NCC. Reguli fiscale vs. dreptul comun. In: <i>Revista de note și studii Juridice (RNSJ)</i> . 17.09.2012. Disponibil la / Available to: http://www.juridice.ro/217738/reglementarea-speciala-a-asocierii-in-participatie-in-ncc-reguli-fiscale-vs-dreptul-comun.html . ISSN 2066-0944.	
Incidența minimă a informației preluate /Minimal incidence of taken over information		
p.136 – p.144		p.1 – p.9
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Incadrarea plagiatului se face în raport cu **Fișa de argumentare a faptei de plagiat** alăturată.

Argumentarea calificării faptei de plagiat

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

Actualizat la 7 iulie 2015.

Notă: Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

Argumentarea calificării faptei de plagiat

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

Actualizat la 7 iulie 2015.

Notă: Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

ADELA SAFTA

**ASOCIEREA
ÎN PARTICIPAȚIUNE**
● regimul juridic, contabil
și fiscal ●

Editor

TRIBUNA ECONOMICĂ

București - 2013

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SAFTA, ADELA

Asocierea în participațiune / Adela Safta. -București:
Tribuna Economică, 2013
ISBN 978-973-688-360-6

347.74

ADELA SAFTA

**ASOCIEREA
ÎN PARTICIPAȚIUNE**
● regimul juridic, contabil
și fiscal ●

●
Executarea silită a obligațiilor

●
Contractul de societate

●
Parteneriatul public privat

●

ISBN 978-973-688-360-6

EDITURA: S.C. „Tribuna economică” – S.A.
Bd. Gh. Magheru nr. 28-30, sector 1, București,
Cod 010336; R.C. nr. J 40/23.888/1992.
Tel: 021.316.79.38; Fax: 021.310.29.34.; 021.316.79.37.
C.I.F. RO 1588082
E-mail: TribunaE@tribunaeconomica.ro
Internet: www.tribunaeconomica.ro

REDACTOR DE CARTE: dr. Gh. N. IOSIF

TEHNOREDACTARE: Mihai BADIU

ABONAMENTE, DIFUZARE:

Carmen GORIE (Tel.: 021.312.76.37, Fax: 021.316.79.37)
Daniela TÎRCĂ (Tel.: 021.316.79.40)

TIPAR

Tipografia Sitech, Craiova, 0251.414.003

Opiniile exprimate în această lucrare aparțin autorului/autorilor și nu reflectă în mod necesar punctul de vedere al editorului.

Responsabilitatea științifică și juridică pentru conținutul lucrărilor publicate aparține în exclusivitate autorului/autorilor.

Editorul nu este răspunzător pentru nici o pierdere cauzată vreunei persoane juridice sau fizice, care acționează sau se abține de la acțiuni, ca urmare a consultării conținutului acestei lucrări.

COPYRIGHT © „Tribuna economică”, 2013

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate S.C. „Tribuna economică” – S.A.

Nu este permisă reproducerea integrală sau parțială a lucrării fără consimțământul scris al editorului.

CUPRINS

Cuvânt introductiv	9
<i>Capitolul 1</i> ASOCIEREA ÎN PARTICIPAȚIUNE	11
<i>Capitolul 2</i> EXECUTAREA SILITĂ A OBLIGAȚILOR	21
<i>Capitolul 3</i> CONTRACTUL DE SOCIETATE	79
● Legea ¹ nr. 287 din 17 iulie 2009 republicată privind Codul civil	79
● Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal	95
● Ordinul nr. 1.950 din 13 decembrie 2012 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă	109
<i>Capitolul 4</i> PARTENERIATUL PUBLIC PRIVAT	151
Bibliografie	248
Surse documentare gratuite sau cu costuri reduse	250

¹ EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 505 din 15 iulie 2011.

- venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;
- la sfârșitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferența se alocă asociaților, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;
- venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) și c).

Tratamentul fiscal al veniturii realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeași manieră ca și pentru categoria de venituri în care este încadrat.

Venitul cuvenit unei persoane fizice dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV1, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, veniturii din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii veniturii net anuale.

Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, revine persoanei juridice române.

Forme de asociere

Asocierea în participație poate interveni numai între persoane fizice sau/și juridice. Sunt deci excluse participarea asocierilor și a societăților simple fără personalitate juridică. Având în vedere că scopul îl reprezintă realizarea de beneficii, se exclude vocația de asociere în ceea ce privește asociațiile cu personalitate juridică dar având scopuri nepatrimoniale.

Asocierea așa cum este definită de art. 1949 este un contract scris, oneros și consensual.

Aporturile sunt obligatorii cât timp scopul este întreprinderea uneia sau mai multor operațiuni, iar art. 1954 dă caracter imperativ puținelor articole care conturează asocierea în participație. Având în vedere că Noul cod civil, art. 10, interzice analogia, nu se vor putea aplica asocierii, normele prevăzute expres pentru societăți. Asocierea rămâne o figură juridică supusă în cea mai mare măsură principiului consensualismului.

Totuși art. 1888 Codul civil, "Formele societare", creează o confuzie exploatabilă în sensul producerii de efecte juridice prin menționarea la lit. b) *societății [...] în participație*. Reglementarea expresă de la secțiunea 3 a capitoului VII menționând "Asocierea în participație".

Ca urmare a acestei reglementări problematice, asocierea în participație sau societatea în participație aparent sunt forme societare distincte. Probabil că, în

aplicarea Codului civil, cele mai multe contracte vor fi de asociere în participație, dar *stricto sensu* este posibil să apară și contracte de societate în participație, existând o aparență de temeii legal în acest sens.

Asocierea presupune în *terminis* pluralitate de persoane, definiția legală (art. 1949) face referire exclusiv la o persoană care acordă uneia sau mai multor persoane beneficii la beneficiile și pierderile uneia sau mai multor operațiuni pe care le întreprinde. De la acest articol asociații au obligația de a nu deroga convențional (art. 1954).

De aici ar rezulta și posibilitatea de a considera existența distinctă a unei societăți în participație conform art. 1888 cod civil lit. b) deoarece definiția societății de la art. 1881 exprimă în mod clar necesitatea asocierii în cadrul societății ales a minim două persoane, care se obligă reciproc. În opinia mea, nici această deficiență în reglementare – aparent exploatabilă – nu generează două forme separate: (i) asocierea în participație și (ii) societatea în participație.

Art. 1889 alin. 4 Cod civil prevede că „Până la data dobândirii personalității juridice, raporturile dintre asociați sunt guvernate de regulile aplicabile societății simple” iar la Cartea a V-a, Titlul IX, Capitolul VII. Secțiunea a 2-a, Societate simplă, subsecțiunea 2, I. Drepturile și obligațiile asociaților între ei, sunt reglementate în art. 1894-1912 următoarele materii aplicabile și societății-asocierii în participație [art. 1888 Cod civil]:

1. formarea capitalului social,
2. realizarea aporturilor, aportul în bunuri,
3. aporturi în bunuri încorporale, aportul în numerar,
4. aporturile în prestații și cunoștințe specifice,
5. regimul părților de interes, transmiterea părților de interes,
6. participarea la profit și pierderi, obligația de neconcurență,
7. folosirea bunurilor sociale, folosirea fondurilor comune,
8. distribuția plății datoriilor debitorilor comuni
9. cheltuielile făcute pentru societate
10. asocierea asupra drepturilor sociale și cedarea acestora
11. promisiunea asupra drepturilor sociale
12. hotărârile privind societatea
13. adoptarea hotărârilor
14. contestarea hotărârilor.

Desigur că aceste norme generale sunt aplicabile potrivit limitărilor trasate de reglementarea specială a asocierii [Secțiunea a 3-a a aceluiași Capitol], care evident derogă în unele aspecte ale sale de la dreptul comun în materie de societate. De exemplu, regimul aporturilor Asocierii este restricționat la Bunuri (Lucruri) conform art. 1952, în timp ce normele de drept comun societății includ distinct de bunuri, (i) prestațiile și cunoștințele specifice precum și (ii) aporturile în numerar. Prezentul articol își propune să urmărească deocamdată doar structura reglementării speciale.

Definiția de la art. 1949 este, în opinia mea, contrară practicii asocierilor în domeniul construcțiilor și al investițiilor de dinainte de intrarea în vigoare a

noului cod civil. Practic, în cadrul asocierii doar o singură persoană va întreprinde operațiuni, aceeași persoană va acorda celorlalți asociați beneficiile și pierderile; ceilalți asociați sunt obligați la pasivitate, singura obligație pe care o au fiind aceea de a participa la asociere cu aporturile contractate. Noua reglementare admite expres că „*asociații chiar acționând pe contul asocierii, contractează și se angajează în nume propriu față de terți*” [art. 1953 alin. 1], dar aceste acțiuni sunt circumscrise doar contractării cu terții, contractare care este limitată de art. 1949. Asociații pot așadar contracta bunuri și servicii necesare Asocierii, fiind în acest sens restrâns activi, dar cu respectarea limitelor de la art. 1949.

Probabil că rațiunea legiuitorului a fost aceea de a crea un cadru de desfășurare a unei activități asociative limitate, de către o singură persoană, prin punerea în valoare a unor bunuri-aporturi ale unor terți asociați și prin obligarea asociaților să stabilească o conducere clară și unică a Asocierii. În acest sens, norma fiscală actuală este în concordanță cu normele civile.

Același legiuitor, (i) reglementând societățile în modul în care sunt enumerate în art. 1888 și (ii) făcând o diferențiere prin caracterul imperativ al normelor de la art. 1949-1953, stabilește implicit că, în situația în care toți asociații doresc să fie implicați activ în asociere, în sensul și având atribuțiile menționate la art. 1949, să nu o poată face decât în cadrul unei societăți și nu în cadrul asocierii în participație.

Această reglementare¹⁷⁾ expresă și clară va pune probleme, de exemplu, constructorilor asociați în mod curent în Consorții, având la baza contractul de asociere în participație dar și alte acte normative exprese, unele ținând de achizițiile publice sau/și de achiziții prin licitație. De regulă, în aceste Consorții constructorii se asociază punând în comun forța de muncă, utilajele și experiența provenită din portofoliile lor de lucrări, pentru a lua în antreprenoriat lucrări mari de infrastructură și logistică. În acest sens și cel puțin pentru acest domeniu, în opinia proprie, orice reglementare – act normativ secundar – care ar stabili o formă asociativă nouă care nu este cuprinsă în Codul Civil, chiar dacă este necesar pentru achizițiile publice, este contrar legii organice care este Codul civil.

Pe de altă parte, reglementarea obligatorie a caracterului activ al unei singure persoane în cadrul asocierii este o reglementare nepractică și inecheabilă, uzanțele anterioare fiind altele; contrar unei opinii anterioare, constat că asocierea nu este destinată operațiunilor comune ale asociaților, aceștia pot realiza în comun beneficii dar numai un singur asociat desfășoară activitățile propriu-zise.

Noțiunea și conceptul Asocierii în Codul fiscal actual în Codul fiscal, la data prezentului articol, sunt de interes pentru problematica Asocierii următoarele articole: art. 7, art. 28, art. 86, art. 127, art. 156 și art. 161 și normele de aplicare corespondente conform HG nr. 44/2004 actualizată.

¹⁷⁾ Sursa forum ong